

telsessatserne og navnlig Ophævelsen af Indførselsforbud vil virke i Retning af en temmelig betydelig Indtægt for Statskassen og altsaa medvirke til i temmelig betydelig Grad at indskrænke denne Nedgang paa 5½ Mill. Kr. — Dernæst har det andet Ting i sin Betænkning sagt og gennem sin Forhandling og Afstemning givet til Kende at man er rede til at give Erstatning for det væsentligste af denne Nedgang. Der er altsaa ikke fra nogen stillet noget Forlangende til dette Ting om, at man skulde gaa 5½ Mill. Kr. ned uden Erstatning. Der er derfor ingen Grund til at forsikre, at det kan Flertallet ikke gaa med til. — Det ærede Flertal har i Betænkningen fremhævet, at der kunde ikke være Tale om Nedgang i det hele taget uden tilsvarende Forhøjelser gennem andre Punkter. Den ærede Ordfører har i Dag temmelig stærkt gentaget det samme og har gjort gældende, at Kommissionens Flertal var af samme Anskuelse, men her har dog det ærede Medlem begaaet en Fejl, thi hvis han vil læse Kommissionens Flertals Betænkning igennem, vil han se, at Kommissionens Flertal siger, at det gaar godt an at regne med en Nedgang paa 1 Mill. Kr. uden at forlange Dækning derfor. Kommissionens Flertal forudsætter altsaa, at det gaar godt an, og hvorfor? Fordi man mener, og det med Rette, at det ikke vil være længe, før Statskassen har faaet Erstatning for denne Million. Kommissionens Flertal har fuldstændig Ret i den Betragtning, at det ikke vil være længe, før Statskassen ikke blot faar denne ene Million Kr. ind gennem Tolden, men flere Millioner, og det har derfor ikke forlangt fuld Erstatning. For øvrigt vil jeg sige, at det lige fra første Gang, da vi begyndte Toldforhandlingerne her i Rigsdagen, har fra alle Sider været erkendt, at en Nedgang var nødvendig. Det har været erkendt, at Forbruget er ikke nogen Maalestok for den virkelige Skatteevne, og at det var uretfærdigt at blive ved at hobe op gennem Forbrugsskatterne; man har ikke blot fra Venstres, men ogsaa fra Højres Side erkendt denne Betragtningens Rigtighed. I den Estrupske Periode blev det, som vi jo vide, for første Gang fremsat med større eller mindre Styrke, at man maatte ikke gaa til nogen væsentlig Nedgang paa nogle Punkter uden tilsvarende Forhøjelse paa andre Punkter, og det er dette Standpunkt, som det ærede Flertal nu overfløjer den daværende Finansminister med, idet man ikke blot forlanger fuld Erstatning gennem andre Toldsatser, men man forlanger ad-

skilligt derudover, hvad jeg ret snart skal komme til at vise. — Det ærede Medlem talte om, at den Nedgang, som man er gaaet til paa forskellige Satser, skal opvejes ved Forhøjelse af Tolden paa Luksusvarer. Det er overflødigt her at komme ind paa at drøfte Begrebet „Luksus“, det har der været talt om saa ofte. Jeg skal blot her minde om, at der er 9 Toldsatser eller 9 Varegrupper, som give $\frac{4}{5}$ og derover af hele Toldbeløbet til Statskassen, og disse 9 Varegrupper omfatte almindelige Forbrugsgenstande. Man kan nu kalde almindelige Forbrugsgenstande for Luksusgenstande eller ikke Luksusgenstande, Sagen er dog den, at de bruges af saa godt som alle Mennesker her i Landet, og det er jo kun de Toldsatser, der falde paa Varer, som bruges af Landets store Befolkning, der fyldte i Statskassen. Man kan tale om Luksustold paa Silketøjer og lignende Varer, men den fylder ikke noget i Statskassen, og med Hensyn til de nævnte 9 Toldsatser er det Befolkningen i sin Almindelighed ganske ligegyldigt, om man videnskabelig drøfter, om dette eller hint skal kaldes Luksus eller ikke. Det, der interesserer Befolkningen, er at faa Lettelse i de Toldsatser, som falde paa almindelige Varer, som den almindelige Befolkning skal bruge.

Angaaende det Resultat, som Flertallet er kommet til i sin Betænkning og i Bilagene, skal jeg oplyse, at de 150 Ændringsforslag, som her ere stillede, give en Forhøjelse af 6,344,000 Kr. og en Nedsættelse af 5,408,000 Kr. Tilbage bliver der saa en Forhøjelse af 936,000 Kr. Det ærede Flertal vil ikke gaa til en Nedgang i Toldindtægterne, det er saa tro mod det Princip, at der skal Dækning for hver Nedgang, at det endogsaa gaar 1 Mill. Kr. højere op. Og derhos er det jo bekendt for os alle sammen, at det Forslag, som vi her behandle, skal sammenkøbes med Forslaget om Brændevinsbeskatning, hvad der jo flere Gange har været Tale om ved den tidligere Behandling af de andre to Skattelove. Dette Lovforslag, som foreligger i det andet Ting, lyder efter Regeringens Beregning paa en Forhøjelse ud over den nuværende Brændevinsskat af 5 Mill. Kr., men Forhøjelsen vil — det haaber jeg almindelig vil erkendes — blive langt, langt større. For 12—13 Aar siden blev der af Finansminister Estrup gjort Rede for hans Skøn over, hvilken Virkning Forslaget om den dobbelte Brændevinsskat, hvilket Forslag den Gang var forelagt i det andet Ting, i Virkeligheden